

Beszámoló az iskolai közösségi szolgálatról

Debrecen-
Budapest

2016. március 17.

Bodnár Lili Anna

A közösségi szolgálat típusai a
Dóczyban:

I. Egyéni

II. Csoportos

III. Speciális

Fotók az egyéni közösségi szolgálatról

Csoportos közösségi szolgálat

Képek a speciális közösségi szolgálatról

Tankönyv
osztás

Különleges bibliai
fűvészkert

Néhány beszámoló az egyéni közösségi szolgálatról

Mit várok a közösségi szolgálattól?

Én majd állatmenhelyen szeretnék dolgozni, mert nagyon szeretem az állatokat és szívesen foglalkozom velük, és nekem ez nem olyan, hogy ez kötelező, amit majd le kell dolgozni, hanem kikapcsolódásnak is fel tudom fogni az egészet. A másik, amivel ezt az 50 órát kitölteném a sporteseményeken való részvétel, segítség pl.: érmek osztása, pálya takarítás, stb. Ez is egy jó elfoglaltság lenne a számomra, mivel én 6 éve sportolok.

D. Panna 7.A

Mit tapasztaltam a közösségi munkám során?

A közösségi szolgálatomat 2 helyen végeztem. Tavalyelőtt adventkor a Főtéren segítettem, és az azt követő nyáron az egyik könyvtárban rendeztettem a könyveket, és adminisztratív munkában segítettem. Mindkét helyen az volt a legjobb, hogy a barátokkal közösen dolgoztunk, és tapasztalatokat szereztünk.

R. Julianna 11.A

Hol végeztem el az 50 óra közösségi szolgálatom?

Hetente jártam egy idős hölgyhöz felolvasni, aki mindig szívesen fogadott. Már nem lát olvasni, így én olvastam fel az újságból vagy a naplójából neki. Emellett sokat beszélgettünk.

Mesélt az életéről, a háborúról, a gyermekeiről, az unokáiról, a kutyáiról és sok minden másról.

Nagy örömömmre szolgált, hogy közelebből megismerhettem őt és egy kis segítséget tudtam neki nyújtani.

S. Júlia 12.A

Túlteljesítettem az 50 órát

A közösségi szolgálatomat elsősorban táborokban, kicsiknek tartott rendezvényeken takarítással töltöttem. A legjobban a táborok tetszettek, mert megismerkedhettem sok kisgyerekekkel és számos hozzám hasonló diákkal. Akik ezeket a táborokat szervezik, nagyon ifjúság-centrikusak. Sok diák teherként éli meg ezt az 50 órát, de el kell fogadnunk és igazából nagyon sok jó élmény származhat ezekből a munkákból és ezáltal nem csak órákat szerezhethetünk, hogy minél hamarabb legyen meg az ötven, hanem segíthetünk másoknak, irányíthatunk (annak függvényében, hogy mennyire adják a kezünkbe a munkát) és ez közelebb visz minket a közelgő munkavállaláshoz is. Én már teljesítettem az 50 órát, sőt, túl is léptem tizenkilencel, de nagyon pozitív csalódás volt nekem az egész, mert tényleg fárasztó nagyon, de felemelő tapasztalat is egyben.

K. Cintia 10.B

Anna napi ünnepség a Nagyerdőn

5 percenként új feladatot kaptunk és gyakran változott a "szerepünk", mi voltunk a "bábok", és volt egy "bábmester", mi mozogtunk a nézők háta mögött és mi biztosítottuk a szórakozást a háttérből. Ez azért volt lehetséges, mert nem mi voltunk a figyelem középpontjában. A fellépőket segítettük mindenben. A hangszereket is odavittük a színpadhoz meg útba igazítottunk mindenkit. Mindent kipakolni, előkészíteni, felszerelni felemelő érzés volt (a sátraktól kezdve a székekig, padokig mindent mi pakoltunk, rendeztünk).

B. László 11. B

Nálunk vezették be először...

A kötelező 50 óra közösségi szolgálat bevezetésére nálunk került sor először. Kezdetben idegenkedtünk tőle, de hamar megbarátkoztunk a gondolattal. Első óráimat kilencedikesként a debreceni honvédtemetőben töltöttem, sok más évfolyamtársammal. Feladatunk a sírok rendbetétele, a sírfeliratok újrafestése, valamint gereblyezés és sepregetés volt. Ezt követően fél évvel később egy futóversenyen dolgozhattam ruhatárosként, amelyet szintén nagyon élveztem. Ugyanennek a sportegyesületnek egy nagyobb rendezvényén is részt vehettem, ahol több másik diákkal láttunk el szervezői feladatokat. Segítettünk a helyszín kialakításában, a nevezés lebonyolításában és a ruhatárban is. A tavalyelőtti nyáron egy másik irányt céloztam meg. Egy nyári napközis táborban voltam segítő. A munkák közül ezt

élveztem a leginkább, hisz ez áll hozzám a legközelebb. Mindennap nyolc órától délután négyig segítettük a pedagógusok munkáját, hiszen rengeteg gyerek érkezett ebbe a táborba. Habár már csak pár óra híja volt a kötelező 50 órának, úgy döntöttem, egész héten maradok. Játszottunk velük, vigyáztunk rájuk, ezen kívül kézműves foglalkozásokkal és sok más érdekes programmal telt a hét. Annyira megtetszett ez a pár nap, hogy az ezt követő nyáron már önként jelentkeztem a táborba, ezúttal két hétre. A kötelező közösségi szolgálat bevezetése véleményem szerint remek ötlet volt. Mindenekelőtt tökéletes tapasztalatszerzésre, fejleszti az együttműködési képességünket, új emberekkel találkozhatunk és nem utolsósorban számomra rendkívül élvezetes is volt.

Köszönet:

Diáktársaimnak, akik a fotókat és a
beszámolókat küldték,
és a hallgatóság
megtisztelő figyelmét!